

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 19 състав, в публично заседание на 27.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **4267** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за Социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. П. В. с адрес: гр. С., жк Дружба 1, вх. А, . 6, ап. 18 срещу Решение № 100/08.05.2009 г. на Главния Д. на Столично Управление „Социално Осигуряване”, с което е отхвърлена жалбата на В. срещу Разпореждане № * от 22.02.2009 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж от КСО.

В жалбата се твърди, че неправилно главният Д. е приел, че трудовия договор между него и ИА "Трейдинг" ЕООД-С. за заемане на длъжността "шофьор" е сключен на 04.02.2008 г., считано от 05.02.2008 г., поради което неправилно изплащането на отпускното на В. обезщетение за безработица е прекратено от 04.02.2008г., а не от 23.02.2008г. Оспорващият сочи, че не е подал молба съгласно чл. 54, ал.5 от КСО, в срока по чл. 3, ал. 4 и ал. 5 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица /наричана по-надолу за краткост само Наредбата/, за възстановяване изплащането на парично обезщетение за безработица, поради обективна невъзможност. Имало е отказ той да бъде регистриран като безработен в ДБТ Изток, което е наложило воденето на съдебно дело. В. счита, че следва да му бъде изплатено обезщетение за оставащия към датата на прекратяването на трудовия му договор с „ИА Трейдинг” ЕООД до крайния срок, за който му е било отпускното обезщетение.

В проведените по делото открити заседания оспорващият се явява лично и поддържа

жалбата.

Ответникът по жалбата – Главният Д. на Столично Управление „Социално Осигуряване” не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт А оспорва жалбата, като излага подробно съображенията си в писмен вид.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че Р. П. В. е работил в "Нестле айс крийм България" - С., като трудовото му правоотношение е прекратено, считано от 18.07.2007 г. На 12.09.2007 г. е подал заявление вх.№ 212-2331 за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/. С разпореждане № * от 12.09.2007 г., му е отпуснато ПОБ за периода от 18.07.2007 г. до 17.04.2008 г. в размер на 180 лева, а с разпореждане № * от 07.01.2008 г., е определен нов размер на ПОБ от 200 лева, считано от 01.01.2008 г.

На 28.02.2008 г. В. е подал в С. декларация за промяна на обстоятелствата вх. № 292, към която е приложил копие от трудов договор № 020 от 04.02.2008 г. с „ИА Трейдинг” ЕООД-С. и служебна бележка от ДБТ Изток изх.№ ПУ-06-1995 от 28.02.2008г. за прекратяване на регистрацията му като безработен. В декларацията е посочено, че лицето е започнало работа, считано от 27.02.2008 г., на длъжност "шофьор", на пълно работно време, с основно месечно възнаграждение 260 лева. Във връзка с извършваната трудова дейност, В. е подлежал на задължително осигуряване по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО.

Видно от приложения трудов договор, лицето е започнало работа от 05.02.2008 г. От служебната бележка изх. № ПУ-06-1995 от 28.02.2008 г., издадена от ДБТ „Изток” се установява, че регистрацията му като безработен е до 04.02.2008 г., т.е. от 05.02.2008г. лицето е с прекратена регистрация в ДБТ. В проведеното по делото съдебно заседание В. представи и допълнително споразумение към трудов договор № 020 от 27.02.2008 г. за изменение размера на основното месечно трудово възнаграждение. Както трудовия договор № 20 от 04.02.2008 г., така и допълнителното споразумение не са подписани от оспорващия.

Видно от приетото извлечение от регистъра на трудовите договори, трудовия договор между „ИА Трейдинг” ЕООД и Р. В. е сключен на 04.02.2008 г., като е изменен на 27.02.2008 г. и е прекратен на 04.04.2008 г. Уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ до НАП за сключения трудов договор е подадено от работодателя на 04.02.2008 г., видно от регистъра на трудовите договори. Според Персоналния регистър на В. е начислено трудово възнаграждение в „ИА Трейдинг” ЕООД, считано от 05.02.2008 г., изменено по размер от 27.02.2008 г. В административната преписка се намира и представеното от Р. В. копие от трудовата му книжка, оформена от работодателя по надлежния ред. От отразеното в нея е видно, че В. е работил по трудово правоотношение в „ИА Трейдинг” ЕООД на длъжност „шофьор” в периода от 05.02.2008г. до 04.04.2008 г. и от 27.02.2008г. е отразено преназначение и изменение на трудовия договор по отношение на договореното основно месечно трудово възнаграждение - от 260 лева на 650 лева.

С разпореждане № */28.02.2008 г. на основание чл. 54д, ал. 1 от КСО е прекратено изплащането на отпуснатото на В. парично обезщетение за безработица, считано от 05.02.2008 г. Разпореждането не е обжалвано в законовия 14-дневен срок и е влязло в сила. На В. е отпуснато ПОБ за 9 месеца. Видно от намиращата се в административната преписка Справка за изплатени обезщетения, той е получил обезщетение за периода от 18.07.2007 г. до 04.02.2008 г., т.е. за 6 месеца и 18 дни. Към датата на прекратяване

изплащането на ПОБ от 05.02.2008 г., оставащия период е бил 2 месеца и 12 дни.

На 09.02.2009 г. В. е подал в С. декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ вх.№ 233, към която е приложил копие от заповед № 244 за прекратяване на трудовото му правоотношение с "Май Дей" ООД, считано от 10.01.2009г., както и служебна бележка от ДБТ- Изток изх.№ 307 от 06.02.2009 г. за регистрирането му като безработен от 06.02.2009 г. С Разпореждане № * от 22.02.2009 г. на В. е отказано възстановяване на ПОБ съгласно чл. 54д, ал. 5 от КСО. Административният орган е мотивирал отказа, че не е налице оставащ период за изплащане на ПОБ. Разпореждането е оспорвано от лицето с жалба вх.№ 94PP-1023-1/16.04.2009 г. до Г. Д. на С., който го е потвърдил с оспореното решение Решение № 100/08.05.2009 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: С определение от 11.12.2009 г. жалбата е оставена без разглеждане, а производството по делото е прекратено. С определение от 14.07.2010 г. ВАС е отменил посочения съдебен акт и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия. Във връзка с това обстоятелство, жалбата следва да бъде разгледана като процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО е посочено, че право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които отговарят на определени критерии. В случая не е спорно, че с разпореждане № * от 12.09.2007 г., на В., е отпуснато ПОБ за периода от 18.07.2007 г. до 17.04.2008 г. В чл. 54д, ал. 1 от КСО, са визирани случаите, при които се прекратява изплащането на обезщетение за безработица. В ал. 5 на същата норма е уреден въпросът, засягащ междувременното започване на трудова дейност от лицето - основание за задължително осигуряване по чл. 4, която бъде преустановена след по-малко от 9 месеца. Тогава изплащането на паричното обезщетение се възстановява за оставащия към датата на прекратяването период. В чл. 3, ал. 4 от Наредбата, в редакцията към 04.04.2008 г. /датата на прекратяването на трудовото правоотношение на В. с „ИА Трейдинг” ЕООД/ са регламентирани действията, които следва да бъдат предприети от осигуреното лице в този случай. За да се възстанови изплащането на паричното обезщетение за безработица в случаите по чл. 54д, ал. 5 от КСО, то трябва да подаде декларация по образец съгласно приложение № 5 в 7-дневен срок от прекратяване на трудовата дейност. Изплащането на паричното обезщетение се възстановява от датата, на която е отпаднало основанието за прекратяване, за оставащия към датата на прекратяването период.

Съдът намира за недоказани и следователно неоснователни релевираните от оспорващия доводи, че трудовият договор с „ИА Трейдинг” ЕООД е сключен не на 04.02.2008 г., а на по-късна дата. Доказването на валидно възникнало трудово правоотношение става с официални документи. Детайлно по-горе бяха изброени действията на работодателя, предприети във връзка със сключения с В. трудов договор. Твърдението, че договорът не е подписан от работника не е подкрепено с доказателства. Наистина, в представения от В. екземпляр няма негов подпис, но при положение, че същият фигурира в регистъра на трудовите договори, следва да се приеме, че оспорващият не е подписал екземпляра, който е бил за него. Датата на

подписването на трудовия договор и започването на трудовата дейност се потвърждава и от приетата по делото трудова книжка. Тя носи белезите на официален документ, по смисъла на чл. 179 от ГПК и при липса на оспорване има материална, обвързваща съда доказателствена сила, досежно отразените в нея факти - предмет на удостоверителното изявление на съставилото я длъжностно лице. При това положение следва да се приеме, че е налице спор относно елементи на трудовото правоотношение между работодателят и работник, който би следвало да се разгледа по реда на ГПК, във връзка с чл. 357 от КТ.

Предвид на гореизложеното следва да се приеме, че В. е започнал изпълнението на служебните си задължения като „шофьор” в „ИА Трейдинг” ЕООД от 05.02.2008 г. и ги изпълнявал до 04.04.2008 г. Правоотношението е било изменено с допълнително споразумение от 27.02.2008 г. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, той е бил задължително осигурен за всички осигурени социални рискове, вкл. и за риска „безработица”. Трудовото му правоотношение с „ИА Трейдинг” ЕООД, както и осигуряването му, са прекратени на 04.04.2008 г.

В. е получавал обезщетение за безработица до 04.02.2008 г. - за 6 месеца и 18 дни, от което следва, че оставащият период е 2 месеца и 12 дни. След прекратяване на трудовото му правоотношение на 04.04.2008 г., в седемдневния срок по чл. 3, ал. 4 от Наредбата, В. е следвало да предприеме действия за възстановяване на изплащането на обезщетението за безработица за оставащия период. Този срок е изтекъл на 11.04.2008 г. Нито в административната преписка, нито в съдебното производство е представена молба, която да е подавана от В. за възстановяване изплащането на ПОБ, а и твърдения в тази насока не се навеждат. На 09.02.2009 г. той е подал декларация вх.№ 233 с приложения към нея заповед за прекратяване на трудово правоотношение от 10.01.2009 г. с друг работодател – „Май Дей” ООД и служебна бележка от ДБТ за регистрацията му като безработен от 06.02.2009 г. Към тази дата са били изминали повече от 9 месеца от прекратяване на трудовото му правоотношение на „ИА Трейдинг” ЕООД на 04.04.2008 г. В случай, че закъснението се е дължало на уважителни причини, удостоверени с официални документи по аргумент на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от Наредбата, обезщетението е щяло да се изплаща от датата на прекратяване на осигуряването за определения според чл. 54д, ал. 5 от КСО оставащ период. В. не е ангажирал доказателства в тази насока, а наведените в жалбата твърдения за наличието на съдебен и административен спор, по повод отказ на бюро по труда да го регистрира като безработен останаха неподкрепени с конкретни данни.

Съдът намира, че следва да отбележи, че на 09.02.2009 г. В. е следвало да подаде не декларация, а ново заявление, с което да поиска да му се отпусне ново обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО. Това е така, защото видно от приложената по делото трудова книжка, в периода от 04.04.2008 г. до 09.02.2009 г. той е претърпял труд при няколко работодатели. Основателността на такова искане е щяла да бъде разглеждана в друго производство и при преценка на други, относими към искането факти и обстоятелства.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорените актове на органите на НОИ, са издадени от компетентни органи, без наличието на съществени нарушения на административно-производствените правила и в съответствие с целта на закона и материално-правните разпоредби, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал заплащане на разноски, на същия на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78,

ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да се присъди сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на Р. П. В. с адрес: гр. С., жк Дружба 1, вх. А, . 6, ап. 18 срещу Решение № 100/08.05.2009 г. на Главния Д. на Столично Управление „Социално Осигуряване”, с което е отхвърлена жалбата на В. срещу Разпореждане № * от 22.02.2009 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж от КСО.

ОСЪЖДА Р. П. В. с адрес: гр. С., жк Дружба 1, вх. А, . 6, ап. 18, с ЕГН *, да заплати на Столично Управление „Социално Осигуряване”, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.